

Hallássérült
Hívek
Hírlapja

35. évf. 1. szám – Karácsony, 2022

Köszöntő

Szeretettel köszöntelek Benneteket karácsony ünnepén! A Katolikus Hallássérült Pasztoráció történetében új fejezetet kezdtünk meg 2022. őszén. A katolikus hallássérültek közössége új otthonra lelt a Tabáni Plébánián.

Az elmúlt időszakban az adventi koszorún hétről hétre meggyújtott gyertyákon láttuk, miként növekszik egyre jobban a világosság. Ezek a gyertyák hűen jelezték számunkra az idő múlását, de ugyanakkor mutatják azt is, hogy valaminek a közelébe értünk. Krisztus Urunk születését ünnepeljük.

Az Ő szeretetének és világosságának fényénél haladjunk tovább az úton, és együtt, siketek, nagyothallók és hallók, építsük Isten országát Budapest e különleges és gyönyörű szegletében, a Tabánban.

Az ünnepi készülétkben Márai Sándor sorait örömmel ajánlom figyelmetekbe.

„Ha az ünnep elérkezik, akkor ünnepelj egészen. Öltösködés fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata.

Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régiéket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek!

Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepies. Legyen benne tánc, virág, fiatal nők, válogatott ételek, vérpezsdítő és feledkezést nyújtó italok. S mindenekfölött legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség.

Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben. S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másféle, lát-

hatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejts el mindent, figyelj az ünnepre.” (Márai Sándor: Fűves könyv; Az ünnepekről)

Békés, nyugalmas és áldott Karácsonyi Ünnepeket kívánok!

Szeretettel és imádsággal,

Sanyi atya

Visszatekintő

Szeretettel köszöntelek, kedves Olvasó! Hosszú ideje nem vehetted kézbe a HHH-t, a Hallássérült Hívek Hírlapját. Szeretnénk az elmúlt évre visszatekinteni és felidézni a legszebb pillantokat. Tarts velünk!

A legemlékezetesebb a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus volt, erről bővebben számot adunk.

2021. december 26. vasárnap Erdő Péter bíboros atya tartotta a misét a **Mátyás-templomban**. Még mindenki maszkban volt.

2022. január 6-án csütörtökön 18 órakor Vízkereszt ünnepén ünnepi misét tartott a Mátyás-templomban Nagy Sándor atya.

Március 18-án pénteken 17 órakor rendhagyó keresztutat mondtak a hallássérült testvérek a 14 állomásról. Halló hívekkel együtt tartottuk.

Áprilisi szombat délelőtt lelkigyakorlatos előadás, a budavári plébánián.

Májusban a Szent Imre plébánián a hallássérültek mutatkoztak be a halló híveknek. Képek és írás a 14. oldalon.

Pünkösdhétfőn, Máriaremetén, Karizmák Ünnepe alkalmából Erdő Péter bíboros misézett a szabadtéri oltárnál.

Július 7-én NaHallod! Találkozó Veresegyházán. Képek és írás a 10. oldalon.

Augusztus 11-17. Nyaralás Csupakon húsz fővel. Kétszer kirándultunk Tapolcára és egyszer Balatonfüredre. Nagyboldogasszony ünnepén **Tihanyban** voltunk az apátsági templomban.

Szeptember 10-én, szombaton **Dobogókőre** zarándokoltunk Szűz Mária kegyhelyére. Nagy Sándor atya mutatta be az ünnepi szentmisét.

Októbertől, keddenként bibliaóra van a tabáni templom közösségi termében. A népszámlálásban segítettünk kitölteni a kérdőíveket azoknak, akik kérték.

November 1-jén, kedden a tabáni Alexandriai Szent Katalin-templomban vettünk részt szentmisén Mindenszentek ünnepe alkalmából.

November 19-én szombaton a Sziklatemplomba látogattunk. Nem volt idegen vezetőnk. Helyette Nagy Sándor atya a kapott rádióból hallgatta a bemutatót és tolmácsolt nekünk a szép látványról.

Összeállította: Popovics Zoltán

Csodák csodája csodák között

Hitben élő ember nap mint nap igyekszik felfedezni a körülötte levő csodákat, hogy Istennel éljen, dicsőíthesse és imádjja Istent, aki mint Ajándékozó számunkra szeret ide-oda dugdosni meglepetéseket, csodákat, hogy örömeiben gazdag legyen a megajándékozott élete.

Egy kivétellel, amikor nem dugdos, hanem Ő maga kitárulkozik az Eucharishtiában, ott Őt meglátni csak a hit szemével lehet. Azért nagy csoda vele, az Eucharishtiával, az Eucharishtiában és az Eucharisztia által találkozni. Ki ne törekedne Vele találkozni, és kihagyni a Nagy Csodát, főleg ünnepeken? Különösen fogyatékosággal élő emberek, akik akadályozottak nemcsak mindennapi önálló életvitelben, hanem a hit megtapasztalásában.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK2021), alkalmából az egész világ ránk figyelt. Különösen arra voltak kíváncsiak, hogy a mai világban van-e még mondanivalónk az Eucharishtiával kapcsolatban és miként viszonyulunk nemcsak az Eucharishtiához, hanem nemzetközi eseményhez? Amikor nekünk, magyaroknak csodát jelent a Szentlélek közreműködésével, hogy Magyarországra eljöhettek dicsőíteni az Eucharishtiát, egy fontos esemény kapcsán, ezúttal másodszer.

Többnyire láthatatlan szerveződést követően a NEK2021 minden egyes napjaiban megtapasztaljunk bőven kiáradó és meg nem szűnő, sőt szinte kézzel fogható kegyelmet, így csodáról csodára megélni a csodát. Megvalósul a mottó üzenete, hogy valóban „minden forrás belőled van, ó Urunk, Istenünk!”

Így csodák között járkálva megtapasztaljuk a segítő szolgálatot, jelnyelvi és írótolmácsolásától kezdve kitüntetett figyelemben részesedően át központi rendezvények akadálymentesítéséig. Így

csodák között akadálymentesen eljuthatunk a nagy csodáig, amikor Ferenc pápával személyesen együtt imádhattuk és dicsőítettük az Eucharishtiát, a Nagy Csodát és előtte való napon a körmeneten.

Felejthetetlen élmény az volt, hogy professzionális szervezés rejtve maradt és minden értünk volt. Ebben csak azt sajnálom, hogy a fogyatékosok részvételével kapcsolatban előzetes partícipatív szervezői részvétel elmaradt, így érzékenyítés is, mert sokat tanulhattak volna a szervezők. De ebből mi is tanulhattunk jövőre való tekintettel. Ez semmiképpen és semmilyen formában nem zavarja azt, hogy megtapasztalt csodák között járva megőrizhetjük a Nagy Csodát, az Eucharishtiát.

Olyannyira, hogy azt követő mindennapokban és ünnepi napokon siessünk hozzá az Eucharishtiához, minél többször, lehetőleg sűrűbben. Ahogy szokás mondani: egy életünk van és rövid, de az Eucharisztia örökre megtart mindenkit, aki benne hisz, a titokzatos Csodában és belőle táplálkozik.

MGy

Kép: Magyar Kurír

Élménykövek a NEK-ről

Mindannyiunk életében történnek olyan események, amelyek az egész életünk során egyedi élményt jelent és épp ezért a Mindenható fölé emeli fel szívünket.

Én élményköveket próbálok begyűjteni. Ezekbe helyezem el azokat a gesztusokat, mondatokat, pillanatokat, gondolatokat, amik valamilyen formában rögződtek bennem.

A gondolatok, idézetek köveit majd a visszánézett előadásokból fogom összeszedni, hiszen a mai világ egyik építőköve az, hogy a technika mindent tud rögzíteni és visszánézhető és nem kell filmtekerceket forgatni, szépírással jegyzetelni, csak kinyitjuk a számítógépünket leülünk és meghallgatjuk és bármikor.

Most inkább a pillanatok köveit és az esetleges buktató köveket próbálok összeszedni.

1. Előkészületek

Hatalmas köszönet Sanyi atyának, hogy összefogta a csapatot, tájékozódott, tájékoztatott és végig hallássérültekkel volt. És hogy legyen ebben is egy botlatókő, de a másik oldalról... mesélek.

Van két szintén vallásos kollégám (régen több is volt), egy vak kolléganő és egy mozgáskoordinációs sérült kolléga. A vak kolléganő vasárnap reggel egy bizonyos időpontban elindult a Hősök terére,

hogy a barátaival találkozzon, akiknél a jegye volt. Rákospalotáról jött és útközben az 5-ös busz egyszer csak visszafordult az M3 autópálya előtt, mert megérkezett Ferenc Pápa és nem tudott tovább menni, így kénytelen volt hazamenni, nem tudta mikor érne oda és hova. Azt mondta, hogy csak egy autóbusszal kellett volna előbb indulnia... Nem volt információja arról, hogy audionarrátor is lesz, mert ő nem tartozik ilyen csoporthoz. Ezért nem jelölték be, hogy a speciális szektorba legyen helye. Tőlem hallotta és sajnos utólag. A kollégám ott volt végig a szentmisén, de egy hátsó szektorba kapott helyet, ahonnan nem sokat látott és mivel otthon felejtette a rádióját így hallani sem hallott semmit és még kényelmetlenül ücsörgött valahol. Ő sem jelölte be a jegyrendelésnél, hogy mozgássérült. És ezért nem tudott kényelmes helyre leülni, hogy mindent lásson és halljon.

2. Készülés a nyitó szentmisére

Jól éreztem magamat attól, hogy megtudtam a bemenő kapu helyét és az közel van a 105 busz ideiglenes vonalához. Valamilyen közérzeti ok miatt mégsem mentem el, viszont rosszul érintett így is az a hír, hogy összekeverték a csoportokat a szektor beosztásoknál. Bosszúsnak, de ugyanakkor egy isteni erőként éreztem azt a küzdelmet, amit Sanyi atya – és gondolom voltak segítői is – megszervezte a találkozást.

3. Hungexpo

Én csak a hétfői napot töltöttem ott. Nagyon különleges érzés volt, hogy egy ilyen ritka eseményen ott lehetek. – Az 1938-as kongresszuson a szüleim még kisgyerekek voltak, nem lehettek ott. – Hétfő reggel a bazilikánál szálltam fel az Expo buszra és egyetlen utas voltam azon a buszon. Aztán amikor befordultunk kiderült, hogy a busz nem megy a III-as kapuhoz, csak a főbejáratig. Végül ott mentem be és sok-sok segítő ember irányításával jutottam el, ahova kellett. Odabent a plenáris épületben még alig voltak és nézem, hogy az akadályozott szektor milyen nagy, mondom ennyi hallássérült ember lesz, húha. Összefutottam cégünket alapító család

legkisebb lánykájával, aki önkénteskedett éppen. Beszélgettünk, amíg neki nem kellett valahova menni. Jó volt neki mesélni, hogy itt a pasztorációban mit is csinálunk, mivel ő még gimis. Nagyon jó érzés volt, hogy a kivetítőn még feliratok is voltak. A rádiót csak a külföldi előadónál kellett használni. Csak hát én nekem vagy rádió vagy hallókészülék. Sajnos elkövettem itt egy kis bakit. Kezdték egyre több ember odajönni a szektorba. Hogy azoknak meglegyen a helye, akiknek csak ott van helye, megkérdeztem néhány embert, hogy tudják-e, hogy itt kiknek van fenntartva, nem elüldözni akartam őket, csak figyelmeztetni, hogy tudják-e. Voltak, akik pánikszerűen elmentek. Örültem annak, hogy Sanyi atya ott termett és mondta, hogy minden hallássérült itt van már. Bőségesen volt helyünk, nekem aztán pláne. Drága Jézusom bocsánat ilyen módon csináltam magam körül helyet, de sajnos szándékos akaratomat félreértettem. Az első előadásakor még nem tudtam mindenre koncentrálni, lehet a téma is tömény volt Krisztusunk szeretetével. A tanúságtétel nagyon megérintett engem. Bár Szabó Konstantin Kárpátaljáról a mai helyzetről beszélt, mégis nekem régi emlékek jutottak eszembe (kirándulások Kárpátalján) és az a történet is amelyet a családom átélt 1944-ben, amikor is szinte utolsó percben kellett összepakolni és elmenni Ungvárról a „Málenkij robot” elől. Konstantin atya könnyeivel küszködött, és a mi lelkünk is könnyezett.

A közös ebéd után a Bőjte Csaba atya előadását hallgattam meg, ami nagyon jó hangulatban telt, jó érzés amikor egy atya a nehéz körülmények között élő családok történetét elő tudja adni a sajátos humorával. Sokkal jobban átlátjuk az ottaniak életét, ha azt nem sirással és jajgatással mesélik el, hanem úgy, hogy tényleg átéljük ők. Isten nekik ezt a küzdelmet adta és nekik kell a körülményekkel megküzdeni.

4. Szentmise a Mátyás-templomban

Nagyon szép volt a szentmise és különösen az a bemutatkozás, amivel egy plébánia élete képekben és szavakban élénk tárul.

Tolmácsok láthatóságában voltak kényelmetlenségek a tömeg miatt, de minden helyzetet orvosolni

lehetett. Azt én is nehezteltem, hogy az előttünk kamerázó ember nem figyelt arra, hogy kik ülnek mögötte. A beszéd felismerő nagyon kiváló volt, egy szó volt csak feltűnően csúnya, de szerintem senki nem vette zokon. A katedrális építék történet azért is tetszett nekem, mert ez a gondolkodás nagyon közel van a munkahelyem szellemiségéhez, megváltozott munkaképességű embereket helyezünk vissza a munka világába, ami nem mindig könnyű feladat kollégáink számára. A legkisebb erőfeszítésnek is nagy eredménye lehet.

5. Margitsziget és Kossuth téri szentmise

A Margitszigeten én már csak délután voltam és éppen egy nagy beszélgetésekben érkeztem meg. Nem sokkal később jött egy vak házaspár, ahol a feleség, Ildikó siketvak, a lelkigyakorlatról ismertem. Megismert. Érdekes de nehéz helyzet volt, amikor a kommunikációt irányítani kellett köztük és Gyuri közt.

A Kossuth tér felé majdnem elkéstünk, mert előttünk vitték a külföldi püspököket katonai kísérettel. Az a bizonyos „zöld” szektor engem nem győzött meg az akadálymentességéről, mivel négy-szer kellett végig mennem rajta, és mind a négyszer legalább háromszor botlottam valamelyik gumilapba. Nem volt jól előkészítve, mivel földön ülve az idős embereknek kényelmetlen lett volna. Szerencsére hoztak székeket. Így már minden oké. „Királyi helyen” ülhettem. Előttem azonban volt egy vízcsap miatti „luk”, amitől nagyon féltem. Ki fog abba belebotlani? Áldoztatásnál valahogy igyekeztünk vigyázni a lukra és egymásra. Egy néni sajnos botjával nagyon ügyetlenül botorkált oda és el is esett. Sajnáltam őt nagyon. Szerencsére gyorsan jöttek a segítő kezek. Gyurinak is volt egy segítő ötlete. Lehetett volna azon részen az áldoztatást másképp szervezni. Kíváncsi lennék, hogy Osztie Zoltán atya hogyan emlékszik majd vissza erre a helyzetre.

A szentmise nagyon szép volt és én a körmeneten már nem vettem részt, de mégis otthonról a TV-ben látva a megérkezést nagy öröm volt számomra, hogy ennyi ember elment és Isten vigyázott ránk.

Akadály nélkül a NEK-en

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus folytatódhat, csak rajtunk múlik, hogy milyen gyümölcsöket terem bennünk. Az alábbi személyes tapasztalatok arról tanúskodnak, hogy kegyelmi ajándék volt részt venni a programokon, találkozni a pápával – élmény volt hallássérült diakónusként is, kórustagként is, személyes és online részvétellel is. Hordozzuk és adjuk tovább az örömet!

Nagy Sándor atya – a hallássérült hívek esztergom-budapesti főegyházmegyei referense – jelezte, hogy minden programra igyekeznek jelnyelvi tolmácsot biztosítani a hét során. Hallássérült emberként nehezen értem meg a hangzó beszédet, és a jelnyelvet sem ismerem annyira, hogy segítene a megértésben, így nehezen szántam rá magam a programokon való részvételre. Végül a nyitó és a záró szentmise regisztráltam.

Időközben felkérés is érkezett a diakónusokhoz, köztük hozzám is, hogy a szentmise előtt, alatt és utána vállaljunk Oltáriszentség-örzést és áldoztatást, mivel a hatalmas terület miatt már jóval a szentmise előtt kiviszik 24 áldoztató sátorba a Szentostyákat. Nagy örömmel mondtam igent, és irányítottam a rám bízott világi áldoztatókat.

A záró mise alkalmával már hajnal hat órára mentem fogadni az Úr Jézust. Megérkezett hét óra tájt, így volt alkalmam beszélgetni Vele is, majd az egymás után érkező zarándokokkal is. Amikor megjött a váltás, indultam a szektoromba, ahol a fogyatékossgal élők számára biztosítottak jó helyet az első sorokban, valamint jelnyelvi tolmácsok segítették a siket testvéreknek a meg-

értést. Kerekesszékes és gyengén látó testvéreink is itt kaptak helyet az első sorokban.

A mise előtt körbejárt pápamobillal a Szentatya. Sikerült videón is megörökítenem, amikor elhaladt előttünk 3-4 méterrel. Jól látható volt, hogy minden figyelmével az első sorban ülő kerekesszékes személyek felé fordult, és egyesével megáldotta őket. Nekünk, hallássérülteknek is – láthatatlan fogyatékosként – jutott ezekből az áldásokból.

Mind a hangosítás, mind a jelnyelvi tolmácsolás és a feliratozás nagyban segítette a megértést. Jól be tudtunk kapcsolódni a szentmisebe, köszönet érte minden közreműködőnek.

Mivel a hallássérültek a szemükkel „hallanak”, nem állunk fel mise közben, hogy a mögöttünk lévő is „hallja”, mit jelez a tolmács.

Számomra ez mindig komoly kihívás, mivel jól ismerem a liturgiát, tudom, mikor mit kell csinálni, de ilyenkor győz bennem a szeretet, és nem állok fel, bármennyire is szeretnék. Ilyenkor a megtört szívű és testű, fogyatékossgal élő testvéreim iránti figyelmességemmel hódolok a legnagyobb Úr előtt. És hiszem, hogy Ő van olyannyira hatalmas, hogy nem azon múlik az Ő dicsősége, hogy én álltam vagy ültem. Másrészt ezzel a fel-nem-állással eggyé váltunk a kerekesszékes testvéreinkkel, akik még akkor se tudtak volna felállni, ha lehetett volna. Megtapasztaltam, milyen az, amikor a szívedben állsz fel, vagy borulsz le Isten előtt.

Mise után közös csoportképet készítettünk emléket erről a felemelő eseményről.

Lauer Tamás

Együtt a magyar és német hallássérült testvérek a NEK zárómiséjén.
Fotó: Lambert Attila / Magyar Kurír

– **Török Csaba atyát kérdezte a Magyar Kurír munkatársa – akár a közvetítés, akár magukon a programokon való jelenlét révén – mi az, ami személyesen megérintette a kongresszus hetében?**

Tévésként az az élmény volt számomra a legkedvesebb, amit az óbudai és a Hősök terei stúdió közötti beszélgetés közben fogalmaztunk meg gondolatként:

ez a hét valahogy átértékelte a várost.

Pákozdi atya vetette fel először, hogy a Hősök terein már volt egy pápai mise 1991-ben, Pacelli bíboros, a későbbi XII. Piusz pápa pedig 1938-ban misézett ott, és most Ferenc pápa. Kezelhetjük tehát úgy, mintha egy kegyhely lenne. Tovább ért bennem ez a gondolat, hogy az Andrásy út is a szentségi körmenettel szakrális térré változott azon az estén. Az a megkapó ebben – különösen számomra, aki terézvárosi káplán voltam öt évig, és a mai napig nagyon erősen kötődöm a VI. kerülethez –, hogy a városomnak, a civil életemnek, a sétáimnak, a beszélgetéseimnek, a

kávéházainknak a tere egyszersmind szakrális tér is. Egy szép üzenet ez arról, hogy a szakralitás nem a szentnek a sövényvel való elkerítésében és kiszakításában rejlik, hanem – éppen Jézus Krisztus megtestesülésének erejében – az Isten szentsége átjárja a világot. S mostantól az Andrásy úton, ha csak sétálok, leülök egy kávézóba, eszek valamit, és kinézek a járdára, az útestre, eszembe fog jutni, hogy mi is sétáltunk itt, mi is imádkoztunk itt, mi is áldást kaptunk itt.

Az Andrásy út katolikus lett, a görög eredetű szó eredeti értelmében is: az egész, a teljes szerinti. Hívóként ez azt is jelenti nekem, hogy még otthonosabb lett számomra a város, ahol születtem, és a saját emlékeim, élményeim és emberi kötődéseim is megteltek egy olyan Isten-jelenléttel, ami akár a kongresszus nélkül is megtörtént volna, de bennem nem tudatosult volna.

Szerző: Agonás Szonja, Magyar Kurír

Nemzetközi kitekintés

DCE - Aachen

Nemcsak hazai események történtek a Katolikus Hallássérült Pasztoráció idei évében.

Szeptember elején egyhetes tanácskozás volt Aachen-ben a Deaf Catholics of Europe (Európai Katolikus Siketek Egyesülete) égisze alatt.

Mint az egyesületnek alapító tagjaként részt vehettem *Fábián István*nal együtt.

Korábbi tanácskozások helyszínei voltak: Róma, Prága, Lublinec, Aachen. Két év múlva Pozsony.

Missziós összejövetele javaslatomra Lourdes volt.

Az idei tanácskozásra beért egy fontos dokumentum: Statutes of the "Deaf Catholics of Europe", magyarul a DCE egyesületi alapszabálya.

Olyan, mint nálunk a Fáy Károly Hallássérült és Fogyatékos Személyek Egyesülete alapszabálya, amely támogatja a katolikus egyház misszióját.

Azért olyan fontos a DCE szerepe, hogy európai szinten jelen lehessen egy szervezett élet a katolikus siketek számára, hogy akadálymentes legyen az egyházi és vallási élet.

Ennek a dokumentumnak a legfőbb kidolgozója Szilveszter szlovák ferences volt, aki profi a jelnyelvi kommunikációban.

Több egyházi fórumot megjárt a dokumentum elfogadása:

- pozsonyi bíboros
- Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE),
- Világiak, Család és Élet Dikasztériuma – Vatikán.

Már másfél éve ott fekszik a Világiak, Család és Élet Dikasztériuma asztalán az elfogadás végett. Talán egyedülálló dokumentum nemcsak más fogyatékosági típusok közül, hanem más világiak között is.

Az aacheni tanácskozáson a DCE-be javasoltam *Nagy Sándor* plébániai kormányzó, hallássérültek Esztergom-Budapesti főegyházmegyes hallássérült referens tagfelvételét, amit egyhangúlag megszavaztak.

Továbbá elkészült két olyan dokumentum, amelyekkel lehet minden egyházmegyes püspökhöz fordulni támogatás végett.

A DCE elnöke személyesen megbízott engem, hogy egyházmegyei missziót teljesítsek, ez lesz az újévi feladatomban. Végül eljött az elnökség választása, miután lejárt a mandátumuk. Egyhangúlag újválasztottuk őket.

Azzal búcsúzkodtunk, hogy találkozunk Pozsonyban.

Mikesy György

Hitoktatás a Hallássérültek Tanintézetében

Évtizedek óta jártam fakultatív hittant tanítani a Cinkotai úti Hallássérültek Tanintézetében, a gyermekeim világrahozatalával megszakítottam a hitoktatást.

Amióta a hit- és erkölcs tantervet bevezették, ami kötelező, de választható, akkor visszatértem tanítani, más lett az egész rendszer. Nehezebb, mint gondoltam volna, de az akadályokat leküzdöttem (terem, projektor, laptop), továbbá szomorúan tapasztaltam, hogy a diákok száma egyre csökken, egyben a hittanosok száma is. 2019-ben a Hallássérültek Tanintézetébe bekerültem dolgozni gyógypedagógiai asszisztensként, azóta sokkal könnyebben, zökkenőmentesebben megy a hitoktatás.

A 2022/23-as tanévben 10 hittanos gyerek jár hozzám, de közülük egy autista halló gyerekkel sajnos nem tudok foglalkozni, a saját pedagógusát segítem az anyagokkal, hogy ő tudja átadni az evangélium lényegét a kis autistának.

Kilenc hallássérült hittanos között van pár halmozottan sérült is. Ilyenkor sokkal egyszerűbb formában próbálom velük megértetni az evangéliumot, pl. képek, könyvek, filmek bemutatásával. Színezés, hajtogatás is a kedvenc feladatok közé tartozik. A wordwall honlapján is sok hittanos feladat van, amiket meg szoktunk oldani számítógépen. Nagyobb hittanosokkal ill. a kamaszokkal többnyire beszélgetünk az ÉLET szépségéről, fontosságáról, veszélyeiről, problémáiról és azok megoldásáról.

Mindig a melegség, meghatottság önti el a szívemet, amikor örömmel és mosolyogva búcsúznak minden csengetéskor, mindig mondják, hogy a következő órán találkozunk, vagy hogy alig várják a következő órát, vagy azt kérdezik, hogy a gyermekem nem lesz beteg, ugye, vagy hogy 100%-ra biztos jönni fogsz?

Szebeli Erzsébet hitoktató

NaHallod! Találkozó Veresegyházán

A Váci Egyházmegye találkozóin sok olyan előadó vesz részt, akiknek élete tele van kihívásokkal, de mégis példaértékűek. Ez így volt Veresegyházán is. Nekünk hallássérült személyeknek is adódott lehetőség, hogy részt vehessünk ezen az alkalmon. Köszönet *Lauer Tamás*nak és feleségének *Mónikának* a szervezést, valamint *Kompán Julianna* jelnyelvi tolmácsnak, aki siket testvéreinknek végig tolmácsolta az egész nap eseményeit.

Számomra plusz értéket jelentett, *Nagyné Ildikó* jelenléte, aki nagyothalló vakként él, végig hallgatta az előadásokat és a szentmisét is. Az én feladatom volt, hogy már a Nyugati pályaudvaron tudjunk találkozni vele is és *Julikával* is a tolmácsunkkal. A vonaton utazva hárman nagyon jól elbeszélgettünk azokról az élményekről, melyek hitünket gazdagítja. *Ildikó* kísérése kihívást jelentett számunkra, de nagyon jól megoldottuk. Mindenhova elkísértük, ahova csak el szeretett volna jutni.

Az előadások közül *Ókovács Szilveszter* és *Csókay András* professzor történetei érintettek meg legjobban, életük legnagyobb nehézségeiben ott láttuk Isten óvó karját, ahogy ott van és vigyázz mindannyiunkra.

És ezzel az óvó karral tudtam elengedni *Ildikót* este, amikor leszálltunk a villamosról és a számára már nagyon otthonos úton elindult hazafelé magabiztosan.

Vezér Ági

Új otthonra találás a Tabánban

Kezdődött egy furcsa álommal. Erdődi Ferenc atya volt még a hallássérültek referense és egy néhányszor beszélgettünk is, aztán egy fél sóhajból kijött, hogy szeretne egy csendes, nyugodt plébániát Budapest közepén. Gondolkoztam, hogy ez hol lehetséges, egy pillanatra bevillant a Tabáni templom. Ezt a villanást egy pillanat után el is küldtem, nem, nem, nem. Az a templom, amely a plébániák furcsa, kanyargós határai – egy jó ideig, a 90-es évek közepéig – egészen a Sas-hegy csúcsáig értek el, ahol én most lakom.

Adminisztratív módon volt a plébániánk. Mi a Farkasréti Plébániára jártunk misére, hittanra, közösségbe, az életünk itt zajlott. A Gazdagréti templom plébániái körének kialakulása során, ezek a határok kisimultak. Mi igaziból is farkasrétiékké lettünk, a tabáni plébánia pedig elkezdett csökkenni méretében is és hívekben számában is. Egy csendes kis közösség élte itt az életét évtizedekig, a megszokott hagyományokkal is ehhez igazodtak és idővel a környéken élők kezdtek figyelni, ha csendre, nyugalomra vágytak, akkor ez egy remek hely Istennel való beszélgetésre. Amikor Hegyi Balázs atya (volt farkasréti káplán) ide került egy kicsit fellendült a környék. Emlékszem az esti misék utáni kis teákra, forralt borra, melegítették a szívünket. S az én életem egyik legnehezebb időszakában is ide jöttem, egy nagy lelki beszélgetésre. Ez akkor nagyon sok erőt adott. Teltek az évek, jött a COVID és ezalatt valami megváltozott. És ebben a nagy csendben egyszer csak kaptam az információt, hogy Balázs atya elköszönt a hívektől...

Új napra kellett ébredni és ekkor húsvét közeledtével kaptuk a lehetőséget, hogy a nagyothalló és siket testvérek itt együtt ünnepelhetjük a nagyhét legszebb, legfelemelőbb pillanatait. Először nagyon furcsa érzés volt újra belépni ide, kavargtak az érzések, a múlt és a jövő egyszerre jelentek meg számomra.

Most, amikor már adott lett a lehetőség, hogy a hallássérültek is bekapcsolódhatnak a közösség életébe, új erőt és új fényt kapott az itteni közösség. Megfogadtam, hogy amennyire lehetséges, segítem a két közösség kapcsolatát, ahogy a szükség ezt igényli. Naponta imádkozom Istenhez, hogy segítsen ebben mindenkinek, aki ebben részt vállal.

Az első ilyen lépés, amikor elindult a diatáras vetítés. Megpróbálkoztunk a segítő toborzással. Egy édesanya a 14 év körüli fiával jelentkezett elsőre, mindketten nagyon ügyesek voltak az első alkalomtól kezdve.

A második lépés az volt, amikor a hallássérültek számára az espereskerületi búcsút el kellett magyarázni, mert ők nem értették, hogy miért kezdődik egy ilyen mise 19.15 kor és akadálymentesen, de erről már meséljenek ők.

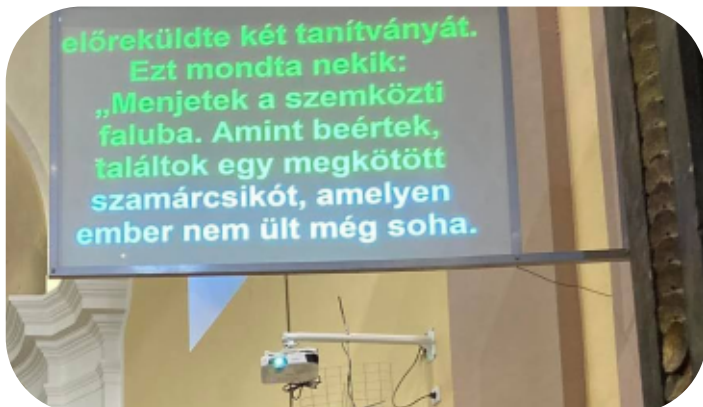
Nekem, mint közel lakónak külön élmény pillanatokat jelentettek, azok a helyzetek, amikor egy néhány farkasréti ismerős észrevette, hogy én most a Tabánba járok. Azt hitték szakítottam Farkasréttel.

Kívánom, hogy mindkét közösség találja meg a helyét itt. Befogadók és befogadottak kérjük Isten áldását. Köszönjük Sanyi atyának, hogy ezt felvállalta, Isten áldjon meg ezért a nagy lendületért.

Vezér Ági

Feliratozáson innen és túl

A feliratozás három területen valósul meg jelenleg.

1. A Szentmisén történő feliratozás

Ennek kialakulásáról olvastam *Suló Lajos* atya visszaemlékezésében, hogy legelőször papírra, tollal írták le a szentmise válaszait összeragasztották és lelógatták a szószékről. Mutató pálca segítségével jelezték a siketeknek, hol tartanak és mit kell válaszolni éppen.

A Piarista Gimnázium kápolnájában már számítógépről vetítették ki a szöveget és fényceruzával mutatták, hol tart a válasz szövege. Később prezentáció (ppt) segítségével automatikusan időzítve, szavanként színezve jelenítettük meg az állandó szövegrészeket. Itt a jelenlévők beszédtempójához nehezen tudott alkalmazkodni az automatizált felirat és a többi rész csak hanggal és jelnyelven volt érthető.

A Mátyás-templomban először a Diatár program segítségével, az előre elkészített szöveget szavanként színeztük kézi vezérléssel, így mindig pontosan az a szöveg jelent meg, ahol tartottunk és csak a kötetlen beszéd nem volt feliratozva. Idővel elkészült a Mátyás-templom vetítő rendszere, ami végig automata szövegfelismerővel próbálta feliratozni az elhangzó szöveget. Ez sajnos jelentős késéssel és pontatlanul adta vissza a szöveget.

A tabáni templomban adott volt egy vetítő és az üveglap felület, amire vetítünk. Újra visszatértünk a Diatár rendszerre, ami a misék szövegének 80 %-át pontosan feliratozza. Igaz emberi irányítás szükséges, de jelenleg már négy személy is segít ebben az akadálymentesítésben: *Vezér Ágnes, Határ Zsombor, Atzél Kinga* és *Makrainé Szalai Krisztina*. Így felváltva

is tudják irányítani a rendszert. Idővel sikerült kideríteni, hogy a vetítőhöz lehetséges wifin keresztül telefonnal csatlakozni, így bármely okostelefon kijelzőjének képe is kivetíthető. Így sikerült megoldani, hogy a kötetlen szövegrészek: bevezető köszöntés, szentbeszéd és a hirdetések szövegeit a telefonon lévő hangfelismerő automatikusan feliratozza és ennek képe megjelenik a kivetítőn. Ennek pontossága ugyan hogy kívánni valót maga után, de mivel teljesen ingyenes, ahhoz képest szépen felismeri az elhangzó szövegeket. És ezzel sokat segít a kötetlen szövegrészek megértésében a nagyothalló testvéreknek, akik nem ismerik a jelnyelvet. Összeségében elmondható, hogy az előre elkészített szöveg 95%-os pontosságú. Az automata pedig olyan 75-80%-os pontosságú. Összeségében így kb. 90%-os érthetőséget biztosít a feliratozás.

2. Duna TV-ben közvetített vallási műsorok feliratozása

2020 óta készítik az MTVA számára feliratozást. Kezdetben csak néhány szentmisére. Az idei év májustól az összes élőben közvetített vallási műsornak előre elkészí-

tem a szövegeit, amit így sokkal nagyobb pontossággal tudnak időzítve rátenni az élő adásra, mintha automatát használnának. Az MTVA indított egy YouTube videó csatornát is, ahol ezek a vallási műsorok egy része felirattal is visszanezhető. A csatorna elérhetősége:

https://www.youtube.com/@Bizony_Isten

3. Értékes videócsatornák filmjeinek feliratozása

Idén adventben kezdtem el a Kaposvári Egyházmegye videó csatornáján néhány lelkigyakorlatos beszédet feliratozni. Ehhez a kapcsolatfelvétel után szükséges, hogy a csatorna üzemeltetője vállalja, hogy felteszi a küldött feliratot a videóhoz. Különben hiába dolgoznánk vele. A videók szövegeit automatával ismertetem fel, majd korrektúrázzuk a szöveget, ebben segít *Papp Kristóf* látássérült testvérünk.

Várjuk a javaslatokat, mely videócsatornák, mely filmjeit szeretnétek feliratosítani is megnézni!

kép és szöveg: *Lauer Tamás, feliratozó*

Az élő feliratozás lehetőségei

Nekem, mint nagyothallónak nagy kihívást jelent egy-egy beszéd tisztán történő megértése. A templomokban, ahol legtöbbször megfordulok, nagyon sokszor találkozom a visszhanggal, azzal sajnos a legkevesebb szót ismerem fel, ráadásul az erős visszhang még fárasztja is a fület hallókészülékemmel. Gyermekkoromban szerencsém volt több Atyát megismerni és a legtöbb Atya nagyon szépen, tisztán és érthetően beszélt. Sajnos volt már olyan is, akinek egy szavát sem értettem.

A vetítés ezeket a meg nem értéseket próbálja tisztán érthetővé tenni. A szavakként, karaoke módon vetítés segíti a hallássérült személyt, főképpen a siket testvéreket abban, hogy mindig tudják, hol tart a szentmise. Aki vetít, annak kell jól hallania, hiszen ő jeleníti meg az épp elhangzó közös imákat, énekeket.

Amikor választok, hogy hova megyek misére, akkor az első szempont a templom akusztikája és utána az, hogy milyen vetítési szokása van a templomnak. Nekünk hallássérülteknek az akadálymentesítéskor nagyon fontos, hogy minden szó érthető legyen. Azt viszont már nem várhatjuk el, hogy minden templomban, ahol meg szeretnénk fordulni, minden tökéletes legyen a számunkra.

Emlékezetes pillanatok a vetítésben

A vetítések legizgalmasabb pillanatai még a Mátyás-templomban kezdődtek. Akkor mindenkinek új volt minden és a siket testvéreink is mondtak mindent mögöttünk, csak úgy duruzsoltak a fülünkben. De szerencsére a P: (Pap) H: (Hívők) M: (Mindenki) betűk segítségével sikerült ezt a helyzetet a helyére varázsol-

ni. Köszönet Popovics Zolinak azért az ötletért.

A másik izgalmat a technika összerakása okozta, de ez mindig sikerült. De sajnos a mise közben „valami” mindig történt. Egyszer a projektor kábelét úrfelmutatás kezdetekor egy néni véletlenül kihúzta a hosszabítóból. Kis ideig eltartott az az összmunka, ahogy a néninek a mögötte ülők el tudták magyarázni, hogy mit kéne gyorsan csinálni. Szent pillanatok voltak ezek. Egyszer pedig technikus segítők elfelejtették a laptop töltőjét áramba dugni, én csak akkor vettem észre, mikor elsötétült a képernyő a közös gyónás alatt.

Itt, a Tabánban az első nehézség a vetítő hely kiválasztása volt. És ez még nem volt elég, mert ha a gép és a billentyűzet között valami akadály volt, akkor azt is át kellett gondolni, és foglalni a helyet.

Amióta ezt a szolgáltatást végzem jobban figyelek, és nagyobb figyelmekkel veszek részt a szentmisén. Tudom, hogy a hátam mögött számítanak rám, még akkor is, ha valaki csak időnként néz oda. Azt is tudom, hogy ha hibázok, nem problémáznak, tudják, hogy én is ember vagyok.

Nekem idővel meg kellett szoknom, hogy a diák összerakása során mindig adódik eltérés, vagy pedig egy-egy váratlan változás is tud okozni helyzetet. Pl. a Mátyás-templomban az énekek rendje.

Lelkes segítőtársamnak, Zsombornak kívánom, hogy ez a mindig derűs lelkesedése maradjon meg sokáig. És reméljük fog még más is csatlakozni hozzánk.

VÁ

Kedves Testvérek!

Minden hónapban egy alkalommal a pécsi Pálus templomban szentmisét tartunk, melyet Puskás Antal (Magyar Pálus Rend tartományfőnöke) tart és Köhler Mária jelyelvi tolmács kíséri.

A hívek által mondott szövegeket vetítőn keresztül együtt olvassuk, imádkozzuk. Annak idején még a Szilágyi nővérek végezték ezt a nemes feladatot és akkor még Csóka János atya misézett nekünk.

Kis közösségünk szeretettel várja az érdeklődőket.

Meghitt várakozást!

Áldott ünnepeket kívánunk mindenkinek!

A pécsi közösség tagjai
<https://paloskozpont.hu>

Látogatás a Budai Szent Imre Plébánián

2022. május 4-én szerdán 17.45-19.15 között a 11. kerületi Szent Imre-templom plébániáján *Kostka Dóra* vezetésével és tolmácsolásával a hallássérültek mutatkoztak be a halló híveknek.

Egy szép májusi estén a Budai Szent Imre Plébánia LáVa közösségét látogatta meg a Hallássérült Pasztoráció. A plébánia közössége 22-23 éves egyetemista fiatalokból áll, érdeklődve és nyitottan várták a hallássérült híveket, így az ő kérésükre *Nagy Sándor* atya és *Kompán Julika* vezetésével és segítségével gyűltünk össze. Sanyi atya elmesélte a pasztoráció történetét a kezdetektől egészen napjainkig. A hallássérültek meséltek a Mátyás-templomban tartott, jelnyelvvel kísért misékről, saját életükről, tapasztalataikról. A hallók fül-dugók és hangtompítók segítségével érezhették át a siketek helyzetét, beszélgettünk magáról a jelnyelvről, a jelnyelvi kultúráról, oktatásról, munkáról, művészetekről – különösen a jelnyelvi versekről, jelnyelvi rímekről. A pasztoráció bemutatkozásának akkora sikere volt a Szent Imre Plébánia közösségében, hogy a másfél órás alkalom után még a kertben folytattuk a beszélgetést. A LáVa közösség nagyon hálás a találkozásért a hallássérült híveknek!

Barnáné Kostka Dóra
Fotó: *Kompán Julianna*

Szent Katalin búcsú a Tabánban

november 25.

Búcsúra gyűltünk össze a tabáni Alexandriai Szent Katalin-templomba. Egyúttal az egyházi év utolsó napja is van, hiszen holnap este már meggyújtjuk az első gyertyát az idei év adventi koszorúján. Esperesi kerületünk utolsó búcsúja is ebben az esztendőben. Sokfelé az a szokás, hogy a templombúcsú ünnepét vasárnap délelőtt ülik meg, hogy a hívek nagyobb számmal tudjanak részt venni. Ilyenkor azonban a papság csak az ebédnél, az ünnepi fehér asztalnál tud találkozni, amikor már mindenki befejezte a saját szolgálatát templomában. Szép hagyomány, hogy itt a Szent Katalin-templomban a napján ülik meg, kicsit későbbi kezdéssel, hogy a paptestvérek az Eucharisztia ünneplésében is együtt lehessenek. Öröm számomra, hogy most is sokan egybegyűltünk a közel 30 főnyi szolgáló papságból. Öröm számunkra, hogy a halló testvérek mellett a siket és a nagyothalló testvéreink is jelen lehetnek ebben a közös ünneplésben.

Nagy múltú templomunk történelme, majd ezer évre nyúlik vissza. A plébánia pecsét tanúsága szerint 1047-re. Nem akarok ezzel senkit untatni, meg hosszúra is nyúlna. Az interneten ma már bárki megkeresheti elolvashatja a templom honlapján. Kiemelném a templomtörténetéből a sok pusztulást (árvíz, tűzvész, török) és az állandó ujjászületést, megújulni tudást.

Néhány szót érdemes ejtenünk Szent Katalinról, a templom védőszentjéről. 280-ban született Alexandriában, gazdag, királyi családban. 18 évesen árvaságra jut, de ekkorra már az összes alexandriai iskolát elvégezte, ami mai értelemben egyetemi doktorátust jelent.

Az okos, szép és gazdag Katalin élete társát keresve megtapasztalta, hogy ha egy kérő gazdag, akkor ostoba és csúnya. Vagy szép, de ostoba és szegény, vagy szép is okos is, de koldus szegény. Így nem jött össze a parti. Végül egy remetéhez fordult tanácsért, mitévő legyen. A remete meglátta Katalinba azt a lelket, aki igazában a végtelent keresi. A végtelen szépet, a végtelen jót, a végtelen igazságot és a végtelen gazdagságot egy személyben. Odavezette Katalint egy Mária képhez, melyen a Szűzanya ölében tartotta a kicsi Jézust. (lásd. oltárkép) Az Úr Jézus pedig eljegyezte Katalint és gyűrűt húzott az ujjára. A gyűrű a látomás után is ott ragyogott Katalin kezén.

Katalin híre eljutott Maxentius császár udvarába, aki először szép szóval próbálta „jobb” belátásra bírni, még házassági ajánlatot is tett Katalinnak. Amikor látta, hogy nem ér el eredményt, próbálta ész érvekkel meggyőzni és az ötven legjobb bölcsét rendelte Alexandriába, de Katalinnal szemben mindegyik kudarcot vallott. Ráadásul mind megtértek, aminek „jutalmául” lefejeztette őket a császár.

Ekkor már nyíltan halállal fenyegette meg Katalint, akit ez sem tántorított el hitétől. Kínzásoknak vetette alá, de csodálatos módon másnap reggelre meggyógyultak, eltűntek sebei. Egy kerékre késeket szereltek és ahhoz kötözték Katalint, hogy megöljék, de a kerék darabokra hullva sok katonát megölt, míg Katalin teljes épségben maradt. Még a császárné is eljött megnézni ki ez a hős lány, aki bátran dacol a fájdalommal, szenvedéssel. Látva a csodát kérte férjét, hagyjon fel az Istennel való harccal. Ő is megtért a kétszáz katonával együtt, akik jelen voltak, de erre őket is kivégeztette Maxentius. Végül Katalint is lefejeztette a császár.

Ekkor a legenda szerint testéből nem vér, hanem tej folyt ki, ami jelezte, hogy sok léleknek anyja lett, mivel hatására tértek meg. A hagyomány szerint testét angyalok vitték a Sínai-hegyre, ahol 305-körül temették el. Sírja fölött ma a Szent Katalin-kolostor áll. A tizennégy segítőszent egyike.

Bár élete kissé legendás, de jól tükrözi a Jelenések könyvéből hallott részt: *Íme, újjá alkotok mindent.* Az ő teste is így újult meg minden reggelre. Katalin győzedelmeskedett a testi fájdalmak felett és győzött a gonosz fölött, így mindent örökségül kap és Isten gyermeke lehet.

Az evangéliumban hallott rész szintén illik Katalinra: *Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni.* Maxentius esztelen haragjában vérfürdőt rendezett maga körül, de a lelkekben nem tudott kárt tenni. Katalin szavaival és bátorságával, hősiességével is megvallotta az emberek előtt Krisztust. Így bátran bízhatott abban, hogy Krisztus is megvallotta őt a Mennyei Atya előtt.

részlet Lauer Tamás beszédéből

Hírek, események

Meghívó

December 26. hétfő, Karácsony második napján 10 órától – Hallássérültek Karácsonya –, az ünnepi szentmisét Erdő Péter bíboros mutatja be. A szentmise akadálymentesített lesz! Mindenkit szeretettel várunk! Utána hallássérült hívek találkozója és szerény agapé lesz a templom előtti téren.

Irodai nyitvatartás

Első fogadóóra: 2023. január 6. péntek, Vízkereszt 15-17 óra között.

Szentmisék

Karácsony, december 25. vasárnap 10.00, 18.00
 dec. 26. hétfő 10.00, 18.00
 dec. 27. ke., 7.00, dec. 29. csü. 18.00, dec. 30. pé. 18.00
 dec. 31. szombat 18.00 – Év végi hálaadás
2023. január 1. vasárnap, Szűz Mária, Isten anyja főünnep (Újév, a béke világnapja, parancsolt ünnep!)
 10.00 órakor ünnepi, akadálymentesített szentmise. 18.00
 Január 6. péntek, Vízkereszt (Urunk megjelenésének főünnep) (Parancsolt ünnep!)
 18.00 – Ünnepi, akadálymentesített szentmise
 Január 8. vasárnap, Urunk megkeresztelésének ünnepe 10.00, 18.00

Gyónási lehetőség

- A vasárnapi misék előtt 9.15-9.45, ill. 17.15-17.45 között a beszélgető szobában vagy az irodában. Várakozni a sekrestyében vagy a közösségi teremben lehet.
- Előre egyeztetett időpontban.

Katekézis (hitoktatás)

- Bibliaóra, keddenként 16.15-től a tabáni plébánia közösségi termében. Szentségi felkészítéssel kapcsolatban információ kérhető Nagy Sándor atyától.

Iskolai hitoktatás

- Hallássérültek Tanintézete
 - Nagyothallók iskolája
- Hitoktatók: *Szebeli Erzsébet, Mezei Zsuzsanna, Balázs Jenő, Nagy Sándor*

Impresszum:

BUDAPESTI KATOLIKUS HALLÁSSÉRÜLT PASZTORÁCIÓ

Nagy Sándor plébániai kormányzó, hallássérült-referens

Cím: Budapest-Tabáni Alexandriai Szent Katalin Plébánia 1013 Budapest Attila u. 11.

Mobil: +36 (20) 429-8354

<https://tabani-plebania.hu> és <https://hallasserult.katolikus.hu>,

E-mail: tabani.plebania@gmail.com és hallasserult.katolikus@gmail.com

<https://www.facebook.com/katolikus.hallasserult.pasztoracio>

A HHH újság: megjelenik elektronikusan és nyomtatottan is

Szerkesztő: Lauer Tamás; Felelős kiadó: Nagy Sándor